

ACSAI ROLAND

Ezen a földön

*Ezen a földön bárhol
Kibányászhatnám kezed nyomát:
Egy kagylót, mit lemásol*

*A lány agyag, és tovább
Órzi meg, mint saját arcom
A tőled öröklött vonást.*

*„Mi mindenért kár volt...!
Ki kérte, hogy sebet varrjon,
Katéttert cseréljen, aki ápolt?” –*

*Egy agyagfalba vájt odúból
Gyurgyalag-hangon rám szólsz.
De szavad csak súrol,*

*Mint léghuska a seregélyt.
„Ahogy a kiskonyha lángolt,
Először azt hittük... De már nem élt.”*

Akár a láva

*Most ért földet recsegve-ropogva
A tíz éve kidöntött fenyő.
Örök zöldjét tűjével bőrdbe oltja.*

*Amíg dőlt, gerlék raktak rá fészket,
Csipaszokat szedett ki,
Vagy kórházba került ez és ez.*

*Évgyűrűit számolom veled:
Eszembe jut róluk a Naprendszer,
A földtani rétegek.*

*Ez a gyűrű fekete, mint a korom:
Ebben az évben égett le
Eceték putrija a cigánysoron.*

*Ez meg itt... Mind mélyebbre ások.
A Föld kérgéből időnként
Fenyőgyanta szivárog.*

*Először mintha csak
Kidőlt málnaszörp, annyit érzel,
Hogy a padló ragad.*

*Később előnti a kertet, akár a láva.
Magadba zár: borostyánba.*

Mérges

*Ez volt a Cigány-tó, ez a Mérges...
Lábamra pióca tapad:
Alvadásgátlót kever a vérhez.*

*Akár a kontraszt-anyag,
Vegyszer kerül föld-mélyi erekbe:
Vakondjáratok világítanak.*

*Úgy állok, mintha röntgenezne
Valaki engem is: mozdulatlan
Halászmadár az iszapban.*

*Menekülnék – de a vízzáró agyag
Nem enged felszívódni semerre.
Mennyire szégyellted magad*

*Apád helyett, amiért olyan hidegen
Reagált arra a hírre...
„Sót kell szórni a lábadra tapadt*

Piócára, vagy egyszerűen pisild le!”

Üveggyapot

*Szájpadlásomon menyétláb dobog:
Torkomat kaparja.
Fácán nyakán a hurok.*

*Dédi elszív egy koporsószeget.
Szeméből nő az árpa,
Csirkeuzával keni a tyúkszemet.
Bőrébe meszet olt a szomszéd,
Gyümölcsfákat.*

*A sasorrú madarász karmai között
Befogott postagalamb.
Csúzlíjainkban uszög.*

*Apa köszörüli a torkát:
Szájából szikra pattog.
Tenyerébe köp, tenyere holtág.*

*Tatának verem lett a szája:
Répát, gyökereket kezel
Benne a dédi. Ki tudná, ha*

*Nem ő, hogy hol vannak,
A kik zsákszámra hordták
A disznóknak az ostyát,
Fogukkal sört bontottak,
A rézdrótot elharapták?*

*Dédi megsimogatott.
Tenyeréből valami a bőröm alá ment:
Azóta szúr, mintha üveggyapot.*